

Art. 8.

For at lette Gennemførelsen af denne Konventions Bestemmelser skal enhver Arbejdsgiver:

- a) ved Opslag paa synlige Steder i Arbejdslokalet eller paa andet dertil egnet Sted eller paa anden af Regeringen godkendt Maade, bekendtgøre Tiden for Arbejdets Begynden og Ophør ligesom ogsaa, hvor der arbejdes med Skifter, Tiden for hvert enkelt Holds Begyndelse og Ophør. Disse Klokkeslet skal fastsættes saaledes, at Arbejdstiden ikke overskrider de i denne Konvention foreskrevne Grænser, og naar Tiden for Arbejdets Begynden og Ophør er saaledes bekendtgjort, kan den ikke forandres uden forudgaaende Bekendtgørelse og kun paa saadan Maade, som Regeringen godkender.
- b) paa samme Maade bekendtgøre saadanne Hviletider under Arbejdet, som ikke regnes for Del af Arbejdstiden.
- c) føre Bog paa den ved Lov eller Reglement i hvert Land foreskrevne Maade over alle Overtimer, i hvilke der er arbejdet i Henhold til denne Konventions Artikler 3 og 6.

Det er en Overtrædelse af Loven at beskæftige nogen udenfor de under Punkt a) opførte Timer eller de i Punkt b) fastsatte Hviletider.

Art. 9.

Med Hensyn til denne Konventions Anvendelse i Japan skal følgende Modifikationer og Betingelser gælde:

- a) Udtrykket „industrielt Foretagende“ omfatter særlig de Foretagender, der er opregnet i § a. i Art. 1; de Foretagender, der er opregnet i § b. i Art. 1, forsaavidt der i det mindste er 10 Arbejdere beskæftigede; de Foretagender, der er opregnet i § c. i Art. 1, saafremt disse Foretagender betragtes som „Fabrikker“ af de kompetente Myndigheder; de Foretagender, der er opregnet i § d. i Art. 1 undtagen Transport af Passagerer eller Gods ad Vej, Losning af Gods ved Dokker, Kajer, Skibsbroer og Varehuse, med Undtagelse af ren Budtjeneste, og, uden Hensyn til Antallet af Arbejdere, saadanne af de i §§ b. og c. i Art. 1 opregnede Virksomheder, som af de kompetente Myndigheder erklæres for at være i høj Grad farlige eller at omfatte sundhedsfarligt Arbejde.
- b) Den virkelige Arbejdstid for Personer paa 15 Aar eller derover maa ikke overstige 57 Timer om Ugen i en hvilken som helst offentlig eller privat industriel Virksomhed eller i nogen Gren deraf, undtagen i Raasilkeindustrien, i hvilken Grænsen kan sættes til 60 Timer om Ugen.
- c) Den virkelige Arbejdstid for Personer under 15 Aar i et hvilket som helst offentligt eller privat industrielt Foretagende eller nogen Gren deraf saavel som for alle Minearbejdere uden Hensyn til Alder, der er beskæftigede ved underjordisk Arbejde i Miner, maa ikke i noget Tilfælde overstige 48 Timer om Ugen.
- d) Begrænsningen i Arbejdstiden kan modificeres i Overensstemmelse med Konventionens Art. 2, 3, 4 og 5, men i intet Tilfælde maa en Forøgelse af Arbejdstiden forlænge denne forholdsvis mere, end den normale Arbejdstid kan forlænges efter de nævnte Artikler.
- e) En ugentlig Hviletid paa 24 paa hinanden følgende Timer skal tilstaa alle Klasser af Arbejdere.
- f) Den Bestemmelse i den japanesiske Fabriklovgivning, der begrænser dennes Anvendelse til Virksomheder, der beskæftiger 15 Arbejdere eller flere, skal forandres, saaledes at saadan Lovgivning finder Anvendelse paa Virksomheder, der beskæftiger 10 Arbejdere eller derover.
- g) Bestemmelserne i de ovenstaaende §§ skal træde i Kraft ikke senere end 1. Juli 1922, dog at Bestemmelsen i Art. 4, saaledes som den er modificeret ved § d. i denne Artikel, skal træde i Kraft ikke senere end 1. Juli 1923.
- h) Den i § c. fastsatte Lavalder af 15 Aar skal sættes op til 16 Aar ikke senere end 1. Juli 1925.